

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2020

Tema de reflecție a *Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor*, din anul 2020, ***Ei ne arătau o deosebită omenie*** (cf. *Faptele Apostolilor* 28, 2), ne reamintește faptul că ajutorarea oamenilor bolnavi, a bătrânilor, a săracilor și, în general, a celor aflați în dificultate, reprezintă nu numai o datorie morală a fiecărui creștin, ca manifestare a dragostei sale față de aproapele, așa cum ne învață Mântuitorul Iisus Hristos în *Pilda samarineanului milostiv*, dar și o lucrare majoră a misiunii Bisericii în societate.

Iisus Hristos, Fiul veșnic lui Dumnezeu, a venit în lume pentru a tămădui „*orice boală și orice suferință în popor*” (*Matei* 4, 23) și pentru a dăruia oamenilor viața veșnică (*Ioan* 3, 16). Dumnezeu-Fiul devine Om pentru a descoperi oamenilor taina iubirii lui Dumnezeu-Tatăl pentru Fiul și pentru toți oamenii. În Fiul Său veșnic, devenit Om, Dumnezeu-Tatăl iubește pe toți oamenii cu iubire părintească veșnică.

Biserica întemeiată de Hristos, „*Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre*”, și constituită de Duhul Sfânt la Cincizecime (*Fapte* cap. 2) este și spital duhovnicesc pentru vindecarea de boli sufletești sau patimi. În societatea contemporană, omul se confruntă, adeseori, cu multiple provocări și crize precum sărăcia, migrația, șomajul, alcoolismul, drogurile, depresia, divorțul și nesiguranța zilei de mâine. În acest context social, familia este foarte mult afectată.

De aceea, astăzi, este necesar ca *Biserica lui Hristos, în misiunea ei, să afirme, să apere și să promoveze sfințenia căsătoriei, solidaritatea în familie și între familii, demnitatea maternității, a paternității, a filiației și a fraternității, ca daruri ale iubirii smerite ale lui Dumnezeu, care trebuie cultivate permanent cu generozitate și coresponsabilitate, adică în omenie.*

La acest început de An Nou 2020, vă dorim tuturor multă sănătate și fericire, pace și bucurie, dimpreună cu urarea tradițională: *La mulți ani!*

„*Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!*” (*2 Corinteni* 13, 13).

† DANIEL
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2020

În climatul *Săptămânii de rugăciune pentru unitatea creștinilor*, creștinii de toate confesiunile, sunt chemați an de an să-și intensifice rugăciunea pentru **“ca toți să fie una”** (Io 17,11), și să realizeze prin gesturi concrete apropierea unul de altul.

Tema propusă pentru această Săptămână în anul 2020 este pericopa din Faptele Apostolilor (27, 18-28,10), cu un verset călăuzitor care cheamă creștinii la apropiere prin gestul concret al omeniei sau al ospitalității: **“ei ne arătau o deosebită omenie”** (Fapte 28,2).

Un sinonim al “omeniei” este și ospitalitatea, pe care au experimentat-o Paul cu însoțitorii săi în naufragiul din apropierea insulei Malta și când toți au fost îmbrățișați de iubirea și Providența lui Dumnezeu, făcute concrete de *“aceste persoane care ne-au tratat cu omenie”* (cf. Introducere teologico-pastorală la textul oficial).

Imaginea pe care ne-o propune textul din anul acesta este parabola unei omeniri care, printre mii de obstacole, este în drum spre recunoașterea unei prezențe mântuitoare în interiorul istoriei noastre frământate. Indigenii maltezi tratează cu o rară ospitalitate (“omenie”) pe naufragați, făcându-i să se încălzească în jurul unui foc. La acest punct are loc un “semn” care îi impresionează pe locuitorii insulei.

Ceea ce va impresiona pe cei “scandalizați” de diviziunile existente între creștini, vor fi și gesturile concrete de “omenie”, de ospitalitate, în efortul comun de apropiere dintre creștini. **“Omenia”** este, în fond, un gest de caritate, și după cum același Sfânt Paul scrie în Imnul iubirii, din a doua Scrisoare către Corintieni, *“Iubirea este îndelung răbdătoare, iubirea este binevoitoare, nu este invidioasă, iubirea nu se laudă, nu se mândrește. Ea nu se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânie, nu ține cont de răul primit. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suportă, toate le crede, toate le speră, toate le îndură. Iubirea nu încetează niciodată”* (13, 4-8).

Unitatea dintre creștini presupune caritatea, care este o întâlnire plină de iubire dincolo de diferențele de limbă, cultură, credință.

Desigur, rugăciunea pentru unitate reprezintă drumul regal spre ecumenism; ea le permite creștinilor din întreaga lume să privească cu ochi noi la Cristos și la unitatea Bisericii, dar pentru a realiza acest ideal este nevoie și de gesturi concrete, din partea tuturor. Nu putem fi creștini fără a fi “ecumenici”, fără a fi solidari în momentele de încercare, de furtună, uneori de naufragiu. În momentele de încercare creștinii trebuie să se ajute, să dea semne de “omenie”, de primire, și acest gest reprezintă o apropiere.

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2020

Apropierea dintre creștini crește și se intensifică de fiecare dată, când amintindu-ne de unicul botez cu care am fost renăscuți la viața cea nouă, de unica credință care ne însuflețește și de unicul Duh Sfânt care ne călăuzește (cf. Ef 4,4-5), ne rugăm unii pentru alții, ne rugăm împreună ca frați (cf. Mt 18,19-20), dar și atunci când suntem atenți la nevoile altora, când suntem “plini de omenie”.

Pornind de la scena biblică propusă pentru meditație, rugăciune și reflecție pentru *Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor* din anul acesta, sper ca spiritul ecumenic să crească în sufletele tuturor oamenilor de bunăvoință, în toate comunitățile noastre și să devină un stil de viață, un mod de a fi și de a face ecumenism, plecând de la binele și de la lumina Duhului Sfânt care sunt în profunzimea ființelor noastre.

În această Săptămână consacrată ecumenismului, să implorăm de la Dumnezeu darul unității, pentru ca planul lui Dumnezeu să se realizeze pentru lumea întreagă. Pentru aceasta binecuvântează toate inițiativele care vor fi întreprinse și invocă lumina Sfântului Duh pentru ca gesturile de “omenie” ale creștinilor să grăbească realizarea unității Bisericii.

† Aurel Percă
Arhiepiscop Mitropolit de București

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI
pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2020

Iubiți frați și surori întru Domnul,

Și în acest an suntem invitați în cadrul **Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor** ca oameni și creștini să ne deschidem sufletele pentru cuvântul Domnului și pentru semenii noștri, să căutam comuniunea și să practicăm rugăciunea pentru unitatea creștinilor.

Bisericile din Malta și Gozo au ales o temă care are pentru ei de-a face cu viața lor cotidiană. Aproape zilnic ambarcațiuni cu migranți vor să ajungă în Europa, cea bogată, pe calea Mării Mediteraneene. Multe au ca prim reper Malta, insula și țara europeană cea mai apropiată. Astfel cuvintele Sfintei Scripturi din Faptele Apostolilor 27,18 – 28.10, care relatează despre călătoria Apostolului Pavel pe corabie la Roma și primirea ospitalieră a lui Pavel și tuturor naufragaților de către barbarii de pe insula Malta au o semnificație aparte pentru ei. Versetul principal, 28,2 « *Ei ne-au arătat o bunăvoință puțin obișnuită* » este moto-ul maltezelor. Din vremurile Apostolului Pavel până astăzi ei sunt un popor primitiv și deschis.

Spre o astfel de ospitalitate, omenie și bunăvoință creștinii maltezi vor să cheme pe toți creștinii europeni, indiferent de limbă și etnie, de religie și naționalitate, culoare și sex. Toți cei împovărați, cei suferinzi, cei fără adăpost, cei flamanzi, cei înspăimântați, cei răniți, cei săraci, cei bolnavi, cei neajutorați au nevoie de un frate solidar, o soră în credință, cu iubire pentru aproape, dătătoare de nădejde. Unele țări precum Malta, Grecia și Italia, Germania și Suedia au preluat mulți refugiați în ultimii ani. Și în țara noastră au venit câteva mii de refugiați din țările unde bătăuie războiul și moartea. Bisericile, NGO-urile creștine și îndeosebi AIDRom, Asociația ecumenică a Bisericilor, cu centrele ei de primire și ajutor, sprijină statul român, fiind extraordinare exemple de ospitalitate, omenie și bunătate. Important este ca exemplul celor din Malta, din țări primitive să nu rămână singulare. Ca Europă, ca țară, ca biserică, comunitate, familie, creștin și ființă umană putem schimba fața acestei lumi zbuciumate. Iar pentru început trebuie să începem cu noi înșine.

Ospitalitatea este unul din darurile esențiale în calea noastră spre unitate. Omenia ne face viața mai frumoasă și împlinită. Iar bunăvoința ne ajută să depășim frontierele dintre noi și să ne apropiem unul de altul. Fără acestea, « unitatea » nu se va materializa.

Cu toții ne aflăm în călătoria pe marea vieții. Dacă ne îngrijim prin vorbă și faptă și de cel suferind și nevoiaș de lângă noi, împlinim voia lui Dumnezeu precum a mărturisit Apostolul Pavel la sosirea lui la Roma « Mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă tuturor Neamurilor ».

În acest sens vă invit la o săptămână ecumenică și la o viață pe calea unității prin ospitalitate, omenie și bunăvoință.

Cu binecuvântare pentru anul 2020

Reinhart Guib
Episcopul Bisericii Evanghelice C.A. din România

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI
pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2020

"Iar ei ne arătau o deosebită omenie"

(Fapte 28,2)

Dăm slavă Bunului Dumnezeu, Celui Care ne-a dat și în acest an puterea și bucuria de a ne aduna și a ne ruga împreună pentru binele tuturor și pentru sporirea harurilor care ne-au fost oferite. Tema aleasă în acest an este cu atât mai importantă cu cât și în prezent și în vremurile trecute, o poate constata oricine, lipsa iubirii, a omeniei, a grijii față de semeni au marcat profund soarta omenirii.

Analizând relația omului cu Dumnezeu, dar și relația dintre oameni nu putem trece cu vederea impresionantele momente povestite în Sf. Evanghelie. În ziua intrării în Ierusalim Hristos este întâmpinat de oameni cu osanale, iar peste doar câteva zile tot oamenii erau cei care se deziceau de El, dorindu-l condamnarea, moartea! Cum se face că în doar câteva zile oamenii s-au schimbat atât de radical, s-au umplut de ură și răutate? În zilele noastre ne pare ceva normal din nefericire, este parcă ceva firesc să auzim vorbindu-se de ură, răutate, invidie... Dar în acele zile, când cei care se închinaseră în fața Domnului și erau convingeți de divinitatea Sa se schimbă atât de brusc, atât de radical... era ceva uimitor. O schimbare care provoca nu doar surprindere, ci și nedreptate! Să condamnăm la moarte pe Cel în fața Căruia te închini cu nădejde în mântuire cu doar câteva zile în urmă!? Explicația este doar una singură: lipsa legăturii dintre om și Dumnezeu, lipsa dorinței de a fi asemeni Creatorului și de a urma calea și pilda Fiului Său. A fi bun, drept, omenos și plin de iubire pentru semeni însemna a păși pe calea cea bună, spre a fi asemeni Creatorului, dar oamenii au ales încă o dată întunericul, mizeria nerecunoștinței, calea păcatului. „Eu sunt vița, iar voi mlădițele”, spunea Mântuitorul (Ioan 15,5). Precum în natură toate sânt legate între ele, așa ar fi fost normal și firesc și în cazul legăturii dintre om și Dumnezeu. Precum mlădițele sânt legate de viță și omul trebuie să fie legat de Hristos, căci viața adevărată este viața în Hristos. Iar Mântuitorul ne-a arătat calea spre El, în lumina iubirii pe care ar trebui s-o nutrim față de semenii noștri.

Păcatul primar, neascultarea poruncii divine de către Adam și Eva, a fost primul pas pe calea îndepărtării omului de Dumnezeu, pasul care a sfărâmat pacea, armonia, fericirea raiului. Dar îndepărtarea de Dumnezeu conduce la îndepărtarea omului de semenii săi. Dispare armonia, dispare omenia, dar încă o dată Dumnezeu face dovda iubirii Sale trimițându-L pe Fiul Său pentru a șterge păcatele omenirii și a le arăta calea iubirii. Prin iubire se reinstalează pacea, bunaînțelegere, comunicaarea între oameni spre a păși pe aceeași cale. Nu trebuie să ne temem a păși pe această cale, nu trebuie să ne gândim că am putea rămâne singuri sau că nu toți ceilalți ar păși le fel ca noi. Să alegem calea iubirii, căci doar așa vom sfărâma barierele, vom înlătura piedicile și vom reuși să-i privim și pe ceilalți în lumina iubirii.

Omul a fost creat după chipul și asemănarea Domnului, deci toți oamenii au fost binecuvântați să poarte în ei tot ce este bun! Bunătate, omenie ce trebuie dovedită! Iată ce aflăm chiar din Scriptură: (Fapte 27,3)-despre cele întâmplare Sf. Pavel în drum Roma, când sutașul Iuliu,, purtându-se față de Pavel cu omenie, i-a dat voie să se ducă la prieteni, ca să primească purtarea lor de grijă”.

Aceeași omenie, aceeași purtare de grijă au simțit-o și atunci când au ajuns în insula Malta unde „locuitorii ne arătau o deosebită omenie”, oameni buni și

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2020

prietenoși, chiar daacă nu erau dintre cei care credeau în Dumnezeu propăvăduit de Pavel, nu cunoșteau adevățul purtat de acesta. Simțeau însă cu inima, vedeau cu ochii sufletului. Precum spunea Antoine de Saint Exupery „omul nu vede limpede decât cu inima. Ceea ce este important este invizibil pentru ochi”. Iar ceea ce simte inima este de multe ori greu de exprimat în cuvinte. Dacă încercăm să definim iubirea am putea răspunde „Dumnezeu este iubire, iar cuvântul lui Dumnezeu este cuvântul iubirii, propăvăduirea iubirii, învățătura creștină, a credinței în Hristos. Iubirea adevărată este mai presus de orice, altceva decât ne-am fi imaginat noi, este curată, pură, măreață, este taina cea profundă și luminoasă, curățitoare, înălțătoare, este iubirea cu care Dumnezeu „a iubit lumea, încât pe Fiul Său Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”. (Ioan 3,16). Chiar întâia și marea poruncă a lui Dumnezeu este „să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta ,cu tot sufletul tău”... și apoi „să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 22,37-39). Sf. Apostol Pavel spunea: „Dragostea îndelung rabdă, dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă și nu se trufește! Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde cu mânie, nu gândește răul! Nu se bucură de nedreptate ci se bucură de adevăr! Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă! Dragostea nu cade niciodată!” (I Corint 13,4-7)

Din nefericire adesea interesul omului, sau mai bine zis iubirea de sine este pusă mai presus decât dragostea cea adevărată, dovadă că cei care trăiesc așa nu-l au pe Dumnezeu în inima lor. Iar unde nu e Dumnezeu își află loc păcatul, răul, invidia, indiferența.

Iubirea trebuie să se manifeste pur și simplu prin dorința de a iubi, dezinteresat, fără a aștepta sau cere răspuns la sentimentul nutrit. Trebuie să fie dăruire, dorința de a fi sprijin și ajutor pentru celălalt, grijuliu, plin de omenie, pur și simplu pentru că așa simțim să ne purtăm când Dumnezeu este în noi! Să fim asemeni Lui, coborând lângă cel în suferință pentru a ne ridica împreună cu el!

Sf. Eprem Sirul spunea că cel care are iubirea în el făptuiește voia Domnului, se dovedește a fi adevărat ucenic al lui Hristos. „Întru aceasta vor cunoaște toți că sânteti ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții” (Ioan 13,35) Porunca iubirii este cea mai firească, cea mai dulce”. Cine iubește cu adevărat, cine simte în el vocea Domnului, dorința de neoprit de a iubi, de a fi plin de omenie față de semenii săi numai și numai pentru că așa simte, acela va trăi în iubire, acela va trăi fericirea de a-L avea pe Dumnezeu în el! „Nimănui cu nimic nu fiți datori decât cu iubirea unuia față de altul. Că cel care iubește pe aproapele împlinește legea” (Rom 13,8).

Dorința și rugăciunea noastră este ca Domnul să ne ferească de toate relele și ispitele și să ne țină pe cale bunei Sale voințe, în pace, iubire, armonie și omenie, sub grija Sa cea miluitoare.

Harul Domnului, dragostea și pacea Sa să fie cu noi toți! Amin

PS Episcop Datev Hagopian
Întâistătător al Eparhiei Armene din România

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2020

Iubiți frați creștini,

Orice început de an ne cheamă la aducerea aminte a binecuvântărilor Domnului pentru răstimpul care s-a încheiat, dar și la rugăciune pentru ca trecerea noastră prin această lume să fie aducătoare de speranță. Îndeosebi, luna ianuarie vine să ne trezească în conștiințe dorul Domnului nostru Isus Cristos „ca toți să fie una” (In 17,21). Și în anul în curs 2020, întreaga creștinătate se reunește în Săptămâna de Rugăciune implorând de la Dumnezeu Atotținătorul darul păcii și al unității.

La Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie îi cerem Domnului să îi sfințească „pe cei ce iubesc podoaba Casei Sale”. Casa Domnului, Biserica, este Una, precum Unul este și Stăpânul Casei. De aceea creștinii încep Anul Nou cerând Marelui Păstor harul unirii tuturor ucenicilor, pentru care El însuși s-a rugat Tatălui Celui din ceruri.

Medităm în aceste zile binecuvântate la ceea ce ne învață Faptele Apostolilor despre ținutul Maltei: „locuitorii ei ne arătau o deosebită omenie” (28,2). Spiritul de omenie și de primire a celui străin îi caracterizează de două milenii pe cei care îl recunosc și îl adoră pe Isus ca Mesia Cel așteptat, precum ne învață Sfântul Petru în prima sa scrisoare: “ Fiți, între voi, iubitori de străini” (4,9), fiindcă „Dumnezeu iubește pe cel care dă cu voie bună” (2Cor. 9,7). În Epistola către Evrei regăsim același îndemn: „Primirea de oaspeți să n-o uitați căci prin aceasta unii, fără ca să știe, au primit în gazdă, îngeri” (Evr 13,2). Primirea omenoasă a aproapelui este așadar un rod al trăirii cu Dumnezeu în casa Preasfintei Treimi.

Întruparea Fiului lui Dumnezeu ne arată că adevărata natură umană este cea asumată de El: „întru toate după asemănarea noastră, afară de păcat” (Evr 4,15). Dacă păcatul ne dezumanizează, ne îndepărtează de chemarea noastră de a fi icoane a lui Dumnezeu, plămădiți de mâna Creatorului, omenia este în schimb un „termometru” al vieții noastre de credință. Este greu să cuantificăm cât de mult credem în Dumnezeu, dar faptele noastre o vădesc: “credința dacă nu are fapte, e moartă în ea însăși” (Iac 2,17). Așa cum amintește Tertulian, păgânii erau uimiți când îi întâlneau pe creștinii primelor secole și rosteau: “Iată cât de mult se iubesc, fiind gata să își de viața unii pentru ceilalți” (*Apologeticum*, XXXIX,7).

Isus Cristos a venit să ne învețe că doar bunătatea este profund umană, nu răutatea, violența, egoismul sau neînțelegerile: „Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți nimic în schimb, și răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt” (Lc 6,35). Isus este Omul cel adevărat, iar noi cu cât suntem mai primitivi unii cu ceilalți, cu atât suntem mai aproape de Învățătorul nostru, Cel care ne spune că adevărata noastră chemare este aceea de a fi ca El: buni și fără de păcat.

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI
pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2020

Dumnezeu binecuvântează „cununa anului bunătății Sale” (Ps 64,12) în viețile celor care Îl iubesc. Motiv pentru care, în aceste zile în care cerem Domnului cu stăruință darul unității, ne amintim plini de recunoștință de cuvintele rostite de Sfântul Părinte Papa Francisc pe 2 iunie 2019 la Blaj pe Câmpia Libertății: „Să fiți mărturisitori ai libertății și ai milostivirii, făcând să aibă întâietate fraternitatea și dialogul asupra diviziunilor, punând accent pe fraternitatea de sânge care își găsește originea în perioada de suferință în care creștinii, divizați de-a lungul istoriei, s-au descoperit a fi mai apropiați și mai solidari”.

Învățând sensul adevăratului „ecumenism al sângelui” din exemplul și din tăria martirilor greco-catolici uciși din ură pentru credință, invocăm de la Stăpânul și Domnul nostru darul unirii între creștini. Binecuvântăm prezenta lucrare și pe cei care au ostenit pentru realizarea acesteia, cerând Proniei cerești să ne înnoiască conștiințele spre a ne bucura în curând de unitatea deplină în Cristos Domnul nostru.

† Lucian Cardinal Mureșan
Arhiepiscop Major al Bisericii Unite cu Roma, Greco-Catolică

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2020

Iubiți Creștini,

Apostolul Pavel este încătușat și transportat la Roma ca prizonier, dar prin el misiunea dobândită de la Dumnezeu este dus la bun sfârșit, chiar și în împrejurimile acestei călătorii atât de primejdioase. Această narațiune reflectă drama clasică a umanității care se confruntă aparent fără izbândă cu forțele teribile ale universului. Chiar și în această situație critică, care periclitează viața, Apostolul descoperă oportunitatea misionară. Nu intră în panică deoarece știe că este în mâinile lui Dumnezeu. Este slujitorul lui Dumnezeu. Are încrederea în Dumnezeu. Atitudinea Apostolului este justificată prin faptul că maltezii care au devenit creștini ca urmare a activității lui Pavel, ca expresie a recunoștinței lor pentru providența divină, în fiecare an comemorează evenimentul naufragiului lui Pavel, ca fiind schimbătoare radicală de viață pentru ei. În săptămâna de rugăciune a anului 2020, citim și interpretăm împreună cu creștinii maltezi mesajul actual și în zilele noastre al acestor evenimente străvechi.

În gândurile introductive ne concentrăm pe mesajul central al săptămânii de rugăciune: "Ei ne arătau o deosebită omenie " (Faptele Apostolilor 28,2). Faptul că astăzi în Malta trăiesc creștini înseamnă că Pavel și ortacii săi naufragați, în schimbul umanității primit din partea băștinașilor, au răspândit credința, speranța, dragostea lui Isus Hristos care i-a purtat și pe ei. În situația noastră specifică, înainte de a aborda linia de gândire sugerată de programul oficial al săptămânii de rugăciune creștină, trebuie să ne întrebăm pe noi înșine: noi, creștinii de azi, care prin voința lui Dumnezeu trăim în această regiune, arătăm oare suficientă bunăvoință, înțelegere, toleranță, umanitate unul față de celălalt? Funcționează oare în viața noastră în timp ce îl urmăm pe Hristos pe calea agitată ai acestei lumi, creștinătatea ecumenică de a descoperi și de a exploata împreună oportunitățile reciproce care se ivesc pe acest drum? Fie ca Domnul Cel Atotputernic să ne fie de sprijin în căutarea și găsirea răspunsului. Să ne rugăm cu multă râvnă pentru această binecuvântare în cursul acestei săptămâni!

Gândurile principale exprimate de maltezi în program scot în evidență una dintre problemele majore ale vremii noastre, criza migrației. Sunt mulți oameni din lume în zilele noastre, care sunt nevoiți să străbată călătorii la fel de periculoase pe mare și pe uscat pentru a scăpa de dezastre naturale, războaie și sărăcie. Viața lor este, de asemenea, în mâinile unor forțe ostile și imprevizibile - nu numai naturale, ci și politice, economice și umane. Întocmitorii programului de rugăciune vor ca bisericile creștine participante să aibă o decizie fermă: Se identifică cu puterile insensibile și neprietenoase ale indiferenței sau arată „umanitate extraordinară” mărturisind astfel providența iubitoare a lui Dumnezeu față de toți oamenii?

Noi creștinii din Europa de Est, pe baza experienței noastre de viață și a memoriei istorice colective, știm cât de nuanțată poate fi această problemă.

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2020

Dumnezeu are un mesaj concret către noi: trebuie să luăm notă că nu este o virtute, ci hipocrizie ospitalitatea generoasă pe care o avem față de cei ce nu se află în anturajul nostru, atâta timp cât nu putem și chiar nu vrem să arătăm umanitate aproapelui. Adevărată unitate creștină nu se poate manifesta altfel decât cu o omenire sinceră unul față de celălalt, o dragoste afectuoasă unul față de celălalt, în ciuda faptului că limba noastră maternă, cultura noastră și trăirea credinței noastre sunt diverse. Ajutorul acordat de noi celor îndepărtați va fi eficient doar dacă în jurul și interiorul propriei noastre gospodării există deja ordine, disciplină, pace și omenie. O problemă acută nu poate fi rezolvată prin crearea alteia în schimb, sau prin dislocarea defecției distanțe pe plan local. Fie ca Duhul binecuvântat al Domnului nostru să ne intensifice clarviziunea, deoarece fără ea rămânem deviați cu ușurință.

În evenimentele turbulente ale zilelor noastre pe plan local și global, în cumpenele neprevăzute ale vieții noastre, - în izbânzile, precum decepțiile noastre, întotdeauna se înfăptuiește voința divină a Domului. După cum va proclama Pavel la Roma, „...că mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă neamurilor, și ele o vor asculta!” (Faptele Apostolilor 28,28)

Episcop Kató Béla
Episcopia Reformată din Ardeal

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI
pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2020

Vă îndemn să studiați materialele și slujbele realizate pentru Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor 2020, care anul acesta vin din Malta. Materialele se bazează pe naufragiul Sfântului Pavel și ne invită să ne gândim la teme precum reconcilierea și ospitalitatea. Suntem conștienți că naufragiul în Mediterana este o realitate cât se poate de actuală. Să ne rugăm mai ales pentru cei care încearcă să creeze coridoare umanitare pentru migranți și pentru cei implicați în salvarea migranților sosiți pe mare. Fie ca această săptămână de rugăciune să-i apropie mai mult pe toți creștinii în slujirea pe care I-o aducem împreună lui Iisus Hristos și în dragostea unora pentru ceilalți.

**Episcop Dr. Robert Innes,
Episcop al Gibraltarului, Dioceza Europa,
Biserica Anglicană**

